

[Finansministeren.]

skal han have så evig ret i, men er det ikke lidt ejendommeligt at begynde at angribe regeringen særlig for forholdet mellem direkte og indirekte skatter? Under den forrige regering, da skatterne steg meget stærkt, var det vel fortrinsvis ved en kraftig forhøjelse af indkomstbeskatningen; det skatteniveau, de procenter, vi har i dag, er hovedsagelig udtryk for den beskatning, der er gennemført af den borgerlige regering. Under denne regering er det de indirekte skatter, som er steget. Jeg er fuldt ud enig med det ærede medlem i, at man kan diskutere, hvor megen vægt der skal lægges på disse forskellige skatteformer, men hvortil tjener denne dobbelthed i argumentationen?

Jeg må også sige, at det ærede medlems gennemgang af den af mig foreslåede skattereform var højst utilfredsstillende. Det ærede medlem fremdrog, at der ville ske en forøgelse af de direkte skatter, f. eks. for personer med større indkomster og større formuer, for selskaber, for dødsboer, kapitalvinding o. s. v., og så sagde det ærede medlem ikke mere. Derigennem skulle jo tinget og befolkningen få det indtryk, at jeg har foreslået den samlede direkte beskatning øget her i landet, men det ærede medlem ved jo godt, at det ikke er tilfældet. I hvert fald burde han vide det, for ved alle fremsættelser af skattereformforslagene er der hver gang ganske klart gjort opmærksom på, at de skal indbringe samme beløb som de nuværende direkte skatter. Det ærede medlem glemte altså, om jeg så må sige, den anden halvdel af historien, nemlig at de forhøjelser, som det ærede medlem nævnte, ifølge skattereformforslaget skal bruges til en nedsættelse af indkomsts-katten, ikke alene for de mindre indtægter, men også — og netop — for de mellemindkomster, med hensyn til hvilke det ærede medlem er så interesseret i en skattenedsættelse.

Det ærede medlem nævnte i denne forbindelse, at regeringen havde koketteret med visse forslag vedrørende den private opsparing. Hvad mener egentlig det ærede medlem med udtrykket „koketteret“? Vil han dermed insinuere, at det ikke har været regeringens opfattelse, at de forslag, der er fremsat her i tinget til støtte for den pri-

vate opsparing, skulle gennemføres, at de ikke skulle have det formål, de var begrundet med, nemlig at fremme den private opsparing? Jeg kan ikke tro, det er tilfældet. Men når det ærede medlem bruger dette udtryk, er det jo, fordi det passer ind i den konservative propaganda: at regeringen ikke er interesseret i den private opsparing.

Må jeg have lov til at gøre opmærksom på — der er måske andre, der har glemt det — at under denne regering er der gennemført fuldstændig skattefrihed for pensionsbidrag o. lign., og det støtter givetvis den private opsparing; der er for indtægter under 25 000 kr. gennemført en præmieringsordning for opsparing; det støtter også den private opsparing. Der er, som det ærede medlem var inde på, i forbindelse med folkepensionen gennemført bestemmelser om en indeksreguleret opsparing. Det ærede medlem sagde, at han troede, at både folkepensionen og den indeksregulerede opsparing ville være til fremme for den private opsparing her i landet. Jeg er enig med ham heri. Endelig kan vi vel ikke komme uden om, at bestemmelser som de, der er indeholdt i forslagene angående afskrivningsregler og investeringsfonds, som nys er behandlet her i tinget, også vil stimulere investering og opsparing inden for den private sektor. Men så forstår jeg ikke udtrykket, at vi bare koketterer med disse tanker. Nej, den uoverensstemmelse, der er mellem det ærede medlem og hans parti og mig, angår overskuddet på statsbudgettet, og det ærede medlem vil gerne have det fremstillet på den måde — det ærede medlem sagde det her fra talerstolen, og det fremføres gang på gang fra konservativ side — at vi kun ønsker at stimulere opsparing i form af offentlig opsparing. Det er ikke rigtigt, ærede medlem. Jeg synes også, man skulle holde op med dette under den kommende valgkamp.

Vi ønsker at stimulere den samlede opsparing her i landet; vi ønsker — og har vist det i praksis — at stimulere den private opsparing, men vi mener, at i den økonomiske situation, vi er i, er det også nødvendigt at have en offentlig opsparing. Jeg er klar over, at man fra konservativ side er imod denne tankegang. Det ærede medlem har jo givet så stærkt udtryk herfor